



**ROZSUDOK**  
**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **P.**, bytom **V.**, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Župné námestie č. 5-6, Bratislava o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. 8331/2007/OPHN zo dňa 11. apríla 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/54/2007-70 zo dňa 4. decembra 2008, takto

**r o z h o d o l:**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/54/2007-70 zo 4. decembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

**O d ô v o d n e n i e**

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 8331/2007/OPHN zo dňa 11. apríla 2007, ktorým žalovaný podľa § 59 ods.2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zmenil výrok

rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, č.k.: A 05/066403-03-TOA zo dňa 9. júna 2006, ktorým bola žalobcovi odňatá dávka v hmotnej núdzi a príspevok vo výške 1.580 Sk dňom 30. apríla 2005 z dôvodu, že žalobca nevyhovel výzve z 30. mája 2005 v lehote v nej určenej do 8. júna 2005 a nepodloženia požadovaných dokladov k ekonomickej kontrole podľa § 29 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi..

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súd konštatoval, že žalovaný orgán sa vo svojom rozhodnutí dôsledne neriadil ust. § 29 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, keď neposkytol žalobcovi aspoň osemdňovú zákonnú lehotu na preukázanie skutočností požadovaných na základe výzvy správneho orgánu prvého stupňa, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 3. júna 2006 a o odňatí dávky v hmotnej núdzi bolo rozhodnuté už 9. júna 2006 a lehota vo výzve z 30. mája 2006 a určená v nej na deň 8. júna 2006 je v rozpore s plynutím lehoty podľa ust. § 27 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a správne uplynula až dňom 11. júna 2006, kedy bol posledný deň osemdňovej lehoty na predloženie podkladov a túto vadu konania prehliadol aj žalovaný v odvolacom konaní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že žalovaný mal dvadsaťjeden mesiacov na predloženie požadovaných dokladov, nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 9. júna 2005 mu bolo doručené až dňa 6. marca 2007 a až v odvolaní z 9. marca 2007 predložil požadované doklady na základe výzvy z 30. mája 2005. Nakoľko požadované doklady nepredložil do doručenia rozhodnutia o zastavení a odňatí dávky, postupom správneho orgánu neboli porušené jeho práva, pričom žalobca mal aj dostatočný priestor na predloženie požadovaných dokladov. Žalovaný je toho názoru, že nedodržanie zákonnej lehoty nebolo takou vadou, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto je názoru, že súd vec nesprávne právne posúdil. Žalovaný navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd žalobu žalobcu zamietne.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Náhradu trov odvolacieho konania nežiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi odňatá dávka pomoci v hmotnej núdzi a príspevok vo výške 1.580 Sk od 30. apríla 2005 podľa § 29 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o odňatí dávky a príspevku v hmotnej núdzi nedodrжал minimálnu zákonnú osemdňovú lehotu podľa § 29 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, podľa ktorého je občan v hmotnej núdzi povinný na výzvu správneho orgánu preukázať skutočnosť rozhodujúcu na poskytovanie dávky a príspevkov, ich výšku alebo výplatu, ak úrad neurčil dlhšiu lehotu. Ak občan nevyhoví výzve v určenej lehote, možno výplatu dávky a príspevkov zastaviť, ak bol vo výzve upozornený na tento následok.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny záver, ktorý náležitým spôsobom aj odôvodnil. Námietky žalovaného uvedené v jeho odvolaní nie sú podľa súdu dôvodné, nakoľko žalovaný a aj správny orgán prvého stupňa neurčili

lehotu vo výzve na predloženie dokladov k zisteniu jeho ekonomickej situácie v súlade s ust. § 29 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, pričom neposkytnutie tejto zákonnej lehoty, ktorá zo zákona nemôže byť kratšia, ale môže byť len dlhšia, má vplyv na zákonnosť následne vydaného rozhodnutia. Neposkytnutie zákonnej lehoty je takým zásahom do práv účastníka konania, ktoré môže mať za následok iba následnú nezákonnosť rozhodnutia, žiadna iná alternatíva neprichádzala ani podľa odvolacieho súdu do úvahy. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že ani v lehote dvadsaťjeden mesiacov nepredložil žalobca požadované doklady, tak odvolací súd je toho názoru, že ak lehota určená vo výzve bola určená v rozpore so zákonom, treba na takto určenú lehotu hľadieť, ako keby nebola určená vôbec, a preto aj túto námietku žalovaného považuje za neopodstatnenú.

Keďže v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo) súd preskúmava len zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu, pričom v konaní bola takáto vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, zistená, potom rozsudok krajského súdu treba považovať za vecne správny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému žalovanému nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a žalobca si žiadnu náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

**P o u č e n i e:** Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 30. novembra 2009**

**JUDr. Ida Hanzelová, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Anna Koláriková